

Se'n ressentirà el nivell?

► Molts clubs de 3a s'han hagut d'estrènyer el cinturó per tocar de peus a terra ► L'Espanyol B és el rival a batre, sense oblidar el Terrassa, el Reus i l'Europa ► El Llagostera vol tornar a fer fressa i el Palamós es conforma a no patir

A.R. / I.N. / J.D. / Barcelona

► Aquest cap de setmana es dona el tret de sortida a una tercera divisió marcada per la crisi econòmica, que ha obligat els equips a estrènyer-se el cinturó i reduir pressupostos i, sobre el paper, el nivell de les plantilles. Pocs fixatges mediàtics i molta aposta per la continuïtat de projectes i per la joventut.

Tot i que sembla que les diferències entre molts equips s'han escurçat, n'hi ha quatre que, *a priori*, destaquen força per sobre de la resta i surten com a favorits indiscutibles per acaparar les places de fase d'ascens. Són l'Espanyol B, el Terrassa, el Reus i l'Europa. El filial blanc-i-blau, tot i que les necessitats del primer equip podrien minvar el seu potencial, és el màxim aspirant a tornar al bronze, amb una plantilla de molta qualitat. El segueix un altre exequip de segona B, el Terrassa, que s'ha reforçat força bé amb jugadors contrastats com ara Libo, Montero, Molist i David López. El tercer en discòrdia és el gran clàssic de les darreres fases d'ascens (ha disputat les últimes quatre), el Reus, que manté el bloc que el curs passat li va permetre acabar en el segon lloc. Finalment, l'Europa, que amb una excel·lent pretemporada ha confirmat les bones sensacions que transmetien els seus fitxatges. A Cano, Delmás, Gatell i companyia s'hi han afegit jugadors de qualitat com ara Guzmán, Remo i Cebri per completar una plantilla que, ara sí, sembla que podrà competir amb les màximes garanties per les posicions d'honor. Això sí, falta veure com els afecta la baixa de Nefta.

Un munt de segones espases. Darrere dels quatre teòrics favorits sorgeix un grup d'equips que també aspiren a lluitar per

A dalt, una acció del Palamós-Nàstic i a sota, una del Llagostera-Girona. / M.R. / L.S.

les places somiades. El primer és el nou Prat de Miguel López, que haurà de superar la marxa de Márquez de la banqueta i la de Cirio de la davantera. Els portablava, però, mantenen part del bloc i s'han reforçat força bé. Un altre que aspira a la zona alta és el Gavà, que tot i perdre jugadors contrastats ha apostat per l'experiència en la categoria amb noms com ara Triguero, Boira, Cervantes i Ezquerria. El Manlleu, que ha perdut potencial però que ha recuperat Francesc Cargol i ha mantingut Planagumà, i el Llagostera, que tot i les baixes de Revert i Guillem Cornellà manté el nivell de l'any passat, són els altres equips que tenen aspiracions

de moure's per la zona alta.

La lluita per la permanència.

A l'altra banda trobem els equips que comencen el campionat amb l'objectiu de la salvació. Aquí, evidentment, se situen els nouvinguts i els equips amb menys pressupost, com són la Muntanyesa, que debuta, i el Masnou, que ha vist com han marxat gran part dels seus referents, com ara Ignacio i Guzmán. En aquesta lliga particular tot fa pensar que també hi haurà el Premià (amb només quatre jugadors del curs passat), el Vilanova (ha perdut referents com ara Santi Triguero, Boira i Eloí), el Vilafranca (manté gairebé la mateixa

plantilla de primera catalana), l'Amposta (ha reduït el pressupost a la meitat) i el Balaguer (ha perdut jugadors importants). Tot indica que aquests equips lluitaran per no descendir i, si pot ser, viure a la zona mitjana de la taula, on s'espera que hi hagi el Cornellà, el Palamós i la Pobla, que han apostat pels joves valors; l'Ascó, que ha millorat la plantilla del Benavent del curs passat, i el Castelldefels, que vol repetir el bagatge de la campanya passada.

Els gironins. Després d'una temporada amb dues víctimes (descens del Blanes i renúncia del Cassà, que s'ha estimat més baixar dues categories i jugar a

preferent per no haver de patir per quadrar el pressupost), la representació gironina es redueix al Llagostera i al Palamós, que precisament s'enfrontaran dissabte.

El Palamós és un dels damnificats per la crisi. El retorn d'Emili Caballero a la presidència el curs passat convidava a recordar èpoques glorioses, però el resultat final va ser un patiment inesperat per la relació entre qualitat i preu de la plantilla. Les tisesores han actuat durant l'estiu i el llistó d'objectius és força més baix i també més real. Per al Llagostera, transitar per la zona noble seria un gran negoci en el seu segon any.

Oriol Alsina

ENTRENADOR DEL LLAGOSTERA

«Repetir el setè lloc de l'any passat serà molt complicat. Hem perdut jugadors molt importants, tot i que n'han vingut també d'altres que potser no tenen tanta experiència, però sí molta il·lusió»

«Amb els equips que han baixat de segona B i com s'han reforçat alguns altres, penso que el nivell de la tercera d'aquesta temporada serà el més alt dels últims anys»

«Tinc un grup competitiu i amb molta capacitat de treball»

Ramon Monràs

ENTRENADOR DEL PALAMÓS

«Ens falta experiència, però tenim a favor la qualitat i moltes ganes de millorar. Som un equip per polir»

«La part ofensiva ens costa. A més, hem perdut Hornuss, un jugador de més de vint gols per temporada. Però no tothom té aquesta peça. Hem d'intentar que entre quatre o cinc jugadors ens facin 25 gols»

«L'objectiu és la permanència. La reducció de pressupost ha estat molt significativa»

«Per a mi, és un repte entrenar a tercera i encara més un equip com el Palamós»

Joventut, una aposta més que obligada

L'austeritat que marca aquesta tercera divisió ha obligat molts clubs a confiar en gent jove i de la casa. Així, la potència del futbol de base marcarà el futur de molts equips que no han pogut fer gaires despeses econòmiques en fitxatges. El cas més clar és el del Cornellà, que ha incorporat cinc jugadors del seu juvenil que va jugar l'any passat per primera vegada en la seva història la copa del Rei. Tot i això, alguns clubs amb un futbol de formació de menys nivell han decidit fitxar a preus baixos jugadors amb poca experiència. Aquest fet també ha provocat que marxessin alguns jugadors més veterans, com és el cas del Balaguer, en què quatre jugadors importants han anat al poderós Binèfar.

Cap a una altra primera catalana

Els equips que aquesta temporada baixin a primera catalana es trobaran una lliga diferent de la que coneixíem fins ara. La Federació Catalana de Futbol va aprovar —per la temporada 2011/2012— una categoria que no canviarà la nomenclatura però sí l'estructura, ja que es passarà del grup únic actual a una primera catalana de dos grups. I tot i que el nombre d'equips que pujaran a tercera serà el mateix (tres), l'ascens serà més complicat ja que només els dos campions pujaran directament i la tercera plaça se la disputaran els dos subcampions en una eliminatòria, quan fins ara els tres primers classificats tenien premi. Un any més s'haurà de mirar de reüll els catalans de segona B per saber també l'afectació dels descensos compensats.